

човѣкъ, но днесъ имамъ по-голѣма свѣтлина, разбирамъ законитѣ, искамъ да ти се отплатя. — Това е краятъ на доброто, което е сжщинското добро. Злото се явява и при случаи, когато човѣкъ ое натъкне на нѣкои свои идеи отъ преди хиляди години. Въ миналото тѣзи идеи сж били добри, но при сегашното развитие на човѣчеството, тѣ носятъ зло въ себе си. Запримѣръ, когато една риба изяде друга, това е въ реда на нѣщата. За рибитѣ това не е зло. Но ако днесъ единъ човѣкъ, по атавизъмъ, изяде другъ, това е голѣмо зло и за двамата. Ако една риба изяде друга, първата продължава да живѣе, но ако единъ човѣкъ изяде другъ, и двамата умиратъ. Значи, желанието на човѣка да глътне другъ нѣкой човѣкъ е зло. То е желание, което е отживѣло времето си. То е остатъкъ отъ далечното минало, на което човѣкъ периодически се натъква. Следователно, въ съвременния животъ злото не е нищо друго, освенъ идеи на миналото, които сж отживѣли времето си.

И тъй, що е злото? — Злото представя отживѣли идеи, несполучливи опити на миналото. Днесъ всичко това трѣбва да се отбѣгва. Хората сж опитвали тѣзи идеи въ миналото, нѣма защо и днесъ да се повтарятъ. Доброто представя нови, Божествени идеи, които даватъ нови насоки за реализиране на човѣшкитѣ желания. Чрезъ доброто човѣкъ отправя своитѣ сили къмъ Божествения свѣтъ. Когато ви запитатъ, защо човѣкъ не трѣбва да бжде